

پشت این پرده دختران دانشجو را به لحاظ پوشش و آرایش تفتیش میکنند (عکسی از پوشش برزنتی در مقابل در ورودی دانشگاه علم و فرهنگ در روز اول بازگشایی دانشگاه ها)* 1

معلمان و شعاربرابری جنسیتی به عنوان شعارسال تحصیلی جدید

همانطور که در مقاله ضرورت درهم شکستن تهاجم رژیم به محیط های آموزشی تحت عنوان اسلامی کردن فضاهاى آموزشى آمده است:

یک تهاجم سراسری و فراگیر در محیط های دانشگاهی و سایر مؤسسات آموزشی را بدون واکنش های سراسری و هم آهنگ و استمرار آن نمی توان درهم شکست. در تحلیل نهائی چنین امر مهمی جز از طریق بسیج همه نیروهائی که مورد معارضه این تهاجم قرار دارند ناممکن است. نیروهائی که بطور مستقیم در معرض چنین یورشى قرار دارند شامل دانشجویان و دانش آموزان (و از این طریق جوانان)، معلمان، جنبش زنان و هم چنین خانواده های دانشجویی و دانش آموزی هستند که گستره اجتماعى وسیعی بایطانسیل عظیمی را تشکیل می دهند، که در صورت فعلیت یافتن قادر است تهاجم رژیم را درهم بشکند.

اکنون در نخستین گام در اعلامیه ای که به مناسب روز جهانی معلم توسط کانون صنفی معلمان ایران انتشار یافته * 2، شعار امسال این روز آموزگاران، **برابری جنسیتی** عنوان شده است. به گفته آنها تبعیض جنسیتی چالشی خوانده شده است که حتی به سطح خردسالان پیش دبستانی هم، که اعلامیه آن رایکی از باورهای سست و بی پایه کارگزاران آموزشی کنونی (و مایه شگفتی و درد) می نامد، تسری یافته است. در این بیانیه به وجوه دیگر این تهاجم فرهنگی نظیر تشدید حضور روحانیون در مدارس، دگرگونی نظام آموزشی، تغییر کتاب های درسی بر اساس سلیقه و تفکر خاص و...، و هم چنین بر مطالبات رفاهی هم چون عدم تناسب بین حقوق معلمان بانرخ تورم و بیمه بازنشستگان و... اشاره کرده است. معلمان اکنون سالهاست که با سیاست های آموزشی و مداخله گرانه دولت در آموزش و پرورش و تحقق مطالبات رفاهی خود درگیرند. وجود معلمان زندانی و تجمع اخیر معلمان شرکتی در مقابل مجلس برای چندمین بار تنها گوشه ای از مبارزات آنها را تشکیل می دهد.

اسلامی کردن فضاهای آموزشی و اعمال تبعیض و آپارتایدجنسی را باید کانون اصلی تهاجم ضدفرهنگی و ضداجتماعی رژیم دانست که مستقیماً گستره وسیعی از اقشار اجتماعی، بویژه نسل جوان را، مورد آسیب مستقیم قرار داده است.

صدور بیانیه معلمان از آنجاکه دست بر روی نقطه اصلی و مهم این تهاجم یعنی تبعیض و نابرابری جنسیتی نهاده و مقاومت در برابر آن را وظیفه معلمان دانسته است به عنوان گام نخست برای آگاهی و بسیج معلمان و دانش آموزان دارای اهمیت است، که به سهم خود می تواند بسترناسبی باشد برای دامن زدن به جنبش های اجتماعی دانشجویی، دانش آموزی و معلمان و جنبش زنان و فعال کردن و مقاومت خانواده ها نسبت به این سیاست و در جهت پیوند آنها بایکدیگر برای گسترش دامنه مقاومت و نافرمانی در برابر سیاست های مافوق ارتجاعی رژیم. گسترش پایگاه توده ای و تکیه بر شعارهای ملموس، فراگیر و بسیج کننده بخصوص در شرایط سرکوب نقش بسیار مهمی در گسترش دامنه مقاومت و خنثی ساختن تیغ سرکوب دارد.

ناگفته نماند که تهاجم ضد فرهنگی تنها بخشی از کل تهاجم رژیم را تشکیل میدهد. بازوی دیگر این تهاجم را تهاجم اقتصادی یعنی گسترش تورم و بیکاری و فقر خانواده ها و خصوصی کردن مدارس و افزایش شهریه های تحصیل تشکیل می دهد که نه فقط موجب تبعیض طبقاتی شدن بیش از پیش آموزش گشته است، بلکه بنابه گزارش های جدید تعداد دانش آموزان را با رقم عجیب و بهت آور کاهش و ترک تحصیل 7 میلیونی مواجه ساخته است. این کودکان و نونهالان بجای رفتن به مدرسه و آموزش اکثراً به صورت کودکان کار و یا اشکال دیگر ناهنجاری های اجتماعی بشدت مورد استثمار و بهره گیری های غیر انسانی قرار می گیرند. آکسیون که چندی پیش در میدان ولی عصر تهران توسط تعدادی از جوانان نسبت به واقعیت تلخ کودکان کار صورت گرفت، ابتکار جالبی بود (گرچه هنوز در مقیاسی کوچک است) برای جلب حساسیت وجدان جامعه به وقوع چنین فاجعه ای. واقعیت آنست که جامعه آکنده از شکاف های طبقاتی و بر این بستر حکومت اسلامی واپسگرا، نسل جوان را بیش از هر کسی مورد تهاجم بیرحمانه و غیر انسانی قرار داده و زندگی آنها و از جمله امکان زندگی سالم و طبیعی کودکی و جوانی کردن را از آنها سلب کرده است. در چنین شرایطی طرح و فراگیر کردن شعارهایی چون تحصیل رایگان و ممنوعیت کار کودکان و تضمین حق زندگی، به همراه سایر مطالبات اجتماعی عدالت خواهانه واجد اهمیت است.

1390-07-12 04-10-2011 **تقی روزبه**

*-تصویر برگرفته از وبلاگ خرافه است

*- <http://rahekaregarnews.com/body.php?id=3565>